

Ordføreren (Jensen-Broby): Under Finansministeriet sorterer ogsaa Skatter, § 5, og Rentekontoen, § 3. Da jeg havde Ordet før, fik jeg ikke disse to Ting med.

Til Rentekontoen foreligger Ændringsforslagene Nr. 38—45. De vigtigste Ændringer er, at Forrentningen af den udenlandske Gæld forhøjes med 3,6 Mill. Kr. og Afdraget paa den udenlandske Gæld med 2,2 Mill. Kr. Endvidere forhøjes Summen til den svenske Varekredit med 531 000 Kr.

Til § 5, Skatteparagraffen, er stillet Ændringsforslagene Nr. 46—62. Indførselstolden nedsættes med 15 Mill. Kr., Tobaksafgifterne forhøjes med 10 Mill. Kr., Omsætningsafgiften af stærke Drikke med 120 Mill. Kr., Chokoladeafgiften nedsættes med 10 Mill. Kr., Afgiften af Motorkøretøjer forhøjes med 8 Mill. Kr. og Benzinafgiften med 51 Mill. Kr., medens Omsætningsafgiften af Motorkøretøjer nedsættes med 14,5 Mill. Kr. Endvidere nedsættes Afgiften af Pap og Papir med 10 Mill. Kr. Paa Grund af Afgiften af elektriske Glødelamper, Mineralvand, Parfume, Konsumis samt Omsætningsafgifter fremkommer en Forhøjelse paa 38 Mill. Kr. Til de stedfundne Forhøjelser af Benzin- og Motorafgifterne svarer dog Forhøjelser af Fradragsposterne for de til særlige Formaal bestemte Indtægter. Vedrørende Forbrugsafgifter bemærkes, at der til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto overføres 8 Mill. Kr. fra § 5. Det samlede Resultat bliver altsaa en Merindtægt paa 35,5 Mill. Kr.

De 88 Mill. Kr., som overføres til Reguleringskontoen i Danmarks Nationalbank, er dels de Beløb, der indkommer ved Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke efter Loven om Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank, § 22, der siger, at naar Beløbet gaar over 160 Mill. Kr., anvendes Resten til Afskrivning, dels de Beløb, der flyder af Loven af 31. Oktober 1946, § 47, om Afgift af Guld og Sølv o. s. v., hvor hele Beløbet gaar til Afskrivning paa Reguleringskontoen.

N. Chr. Christensen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Udtalelser om Statens Annoncebureau.

Jeg kan dele nogle af de Betragtninger, det ærede Medlem fremførte, men ikke dem alle. Jeg vil i hvert Fald nøjes med at henstille til Finansministeren at have Opmærksomheden henvendt paa, at Statens Annoncebureau ikke optræder som Konkurrent til de private Annoncebureauer. Derimod kan jeg ikke se, at der er noget forkert

i, at dette Bureau virker som Ekspeditions-kontor for Statens Anliggender. De 80 pCt. af de Annoncer, der gaar gennem Statens Annoncebureau, angaar de saakaldte „Overordentlige Foranstaltninger“, og herom er der mellem Pressens Organisationer og Staten truffet en Aftale, efter hvilken Staten faar en særlig Rabat — det behøver ikke at være nogen Hemmelighed, at den er paa 25 pCt. —, fordi Pressens Organisationer har indrømmet, at disse Annoncer tillige er et Læsestof, som daarligt kan undværes i den danske Presse. Fejlen ved det hele er, at man kalder Institutionen for Statens Annoncebureau. Hvis man i Stedet for havde benævnt den Statens Annonceekspe-dition, altsaa Ekspedition af Annoncer fra Statens Kontorer, saa tror jeg ikke, det vilde have vakt den Kritik, som det har gjort i visse Blade, hvor man ikke helt har været klar over Rækkevidden af den Overenskomst, der er truffet mellem Staten og Pressen. Denne Overenskomst har medført, at vi har faaet et godt Forhold til-vejebragt baade med Hensyn til Opsætning og med Hensyn til Betaling af disse Annoncer, og det er en Overenskomst, som man har kunnet staa sig ved fra begge Sider.

Derimod vil jeg gerne støtte den anden Del af det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Betragtninger, nemlig den, der gaar ud paa, at Statens Annoncebureau ikke bør gribe ind i andre Foretagender, altsaa med andre Ord ikke bør konkurrere med private Annoncebureauer, og i denne Støtte ligger en Henstilling til Finansministeren om at have Opmærksomheden henvendt paa, om det er nødvendigt at opretholde et Kontor med saa mange Mennesker, som der her er Tale om — saa vidt jeg erindrer 16 — til at ekspedere de overordentlige Foranstaltninger, som hører hjemme under dette Kontor.

Bertel Dahlgaard: Hvad man end vil mene om det Spørgsmaal, der her er fremdraget, saa er det selvfølgelig ikke paa nogen Maade karakteriseret ved det, som jeg synes det ærede Medlem Hr. Aksel Møller gjorde Forsøg paa at karakterisere det ved, nemlig at Staten kun indtjener 5 000 Kr. Dette Spørgsmaal om de 5 000 Kr., om et større eller mindre Overskud paa dette Omraade, har selvfølgelig rent finansielt set ikke nogen som helst Betydning. Det, der har Betydning, er, om Staten sparer meget store Beløb ved en Rationalisering af Annoncernes Affattelse, en Begrænsning ved deres Affattelse, og herom vil jeg gerne sige, at da Bureauet blev oprettet i 1937, var det en ganske given Ting, at der her var mange Penge